

I Aaret 1755 blev under 3die Januar allernaadigst approberet et Slavereglement (Bilag B), af hvilket et Brudstykke i sin Tid er blevet bekjendtgjort, hvorimod Resten tilbageholdtes efter en Bemyndigelse, som var bleven tillagt den daværende Generalgouverneur til at holde Saameget af Reglementet tilbage, som efter hans Formening ikke egnede sig til almindelig Kundgjørelse. Den Anerkjendelse af Negrenes naturlige Menneskerettigheder, som lyser gjennem enkelte af dette Reglements Bestemmelser, har sandsynligvis været den væsentligste Forhindring for, at det i sin Tid traadte i Kraft paa Verne.

I de paafølgende Aar blev der truffet forskjellige afvigende Foranstaltninger med Hensyn til Handel og Skibs fart paa de vestindiske Der, hvortil endog gaves fremmede Natationer Udgang under visse nærmere Betingelser.

Da efter Udbruddet af den første franske Revolution Begreberne om Menneskerettigheder gjorde sig meer og meer gjældende i Europa, var Danmark den første Stat i denne Verdensdeel, som udtalte sig imod Slavehandelen. Under 16de Marts 1792 udkom nemlig en Forordning, som forbød Indførslen af Slaver til de vestindiske Der fra Udgangen af Aaret 1802. For imidlertid at forskaffe Verne den fornødne Mængde Arbeidere og navnlig at forøge Antallet af Negerinder, der hidtil steds vare blevne indførte i ringere Antal end Mandssarbeidere, var Slavehandelen ei alene under passende Bestemmelser tilladt indtil Udløbet af det sidstnævnte Aar, men ogsaa understøttet ved betydelige Pengelaan til Plantageeierne. I den allerunderdanigste Forestilling, som gik forud for Forordningen af 16de Marts 1792, og hvoraf et Uddrag er bekjendtgjort i Maanedsskriftet „Minerva“ for April 1792, er med Hensyn til Ophævelsen af hele Slaveriet paa Verne bemærket, „at forinden maatte der forskaffes Negrene en vis Grad af Kundskab og Sædelighed, samt at deres Opdragelse maatte gaae forud for sildigere velgjørende Foranstaltninger, da ellers deres eget og deres Herrers Velfærd vilde bringes i Vove.“ Til lige er sammesteds, med Hensyn til Udgivelsen af Anordninger, for at fremme Negerbefolkningen ved egen Formerelse, fremhævet, „at den

Grundsaetning ei maa lades af Ole, at, da Negrene ansæes som lovlig Eiendom, alt det maa undgaaes, som endog saa kun kunde have Eftin af Indgrib i Eiendomsretten.“

Kort Tid efterat den engelske Occupation af Verne, ifølge Fredstractaten af 14de Januar 1814, var ophørt, indgav Frinegrene en allerunderdanigst Ansøgning om, at de forskjellige Maatte bortfalde, som endnu bestode imellem deres og de Blankes Retstilstand, og som fornemmelig viste sig ugunstige for hine derved, at de Frifarvede ikke kunde erholde Borgerbreve, vare udelukkede fra at drive visse Næringsveie, navnlig at holde Rombod, Billards og Bærtshuus, hvorimod de paa deres Fribreve kunde drive hvilken som helst anden Næringsvei, samt at de for visse mindre Forsæelser vare underygvede Legemsræffelser efter Politimesterens Kjendelse med Generalgouverneurens Approbation. Efterat Sagen havde været allerunderdanigst foredragen igjennem det daværende General-Soldkammer og Commerce-Collegium, blev det allernaadigst overdraget Generalgouverneuren og den vestindiske Regjering at tage adskillige Punkter i Overveielse, overensstemmende med Hans Majestæts allerhøieste Hensigt, at udsjærne Forskjellen mellem de Frifarvedes og de Blankes Retstilstand. Et i 1830 af Generalgouverneur Scholtzen indgivet Forslag, under 10de April s. A. forsynet med allerhøieste Approbation, havde til Niemed efterhaanden at udslette hiin Forskjel mellem de Frifarvede og de Blanke, men dog kun saaledes, at for det Første enkelte Individder af den farvede Befolkning, som ved deres Dannelse og øvrige Forhold dertil særdeles egnede sig, erhvervede fuld Rettslighed med den blanke Befolkning, og at der iøvrigt skulde finde en Classification Sted mellem dem efter Stilling og Forhold, hvorhos Enhvers Qualification til den ene eller anden Klasse størstedels overlodes til Generalgouverneurens Bestemmelse. Efterat dette Reglement i nogen Tid var prøvet, sandt Generalgouverneuren Anledning til, i Overensstemmelse med de fra Vernes forskjellige Øvrigheder indhentede Betænkninger, at frasalde nogle af de Indskrænkninger, han tidligere havde foreslaaet, og han indsendte et motiveret Forslag til en endelig